

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: B. H., nar. X, bytem X
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023, se sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 9. 10. 2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j.
MPSV2023/189720/-914 o příspěvek na péči

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 9. 10. 2023 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 25. 7. 2022, č. j. 17279/2022/SUS, kterým rozhodl zamítnout návrh na změnu výše příspěvku na péči od června 2022 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 880 Kč měsíčně. V žalobě žalobce mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na to, že nové rozhodnutí neproběhlo na základě nového šetření pracovníků ÚP, ale na úpravě slovních obrátů z I. rozhodnutí, uhlazení nedostatku vypracování. Několikrát žádal sociální

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

pracovníci, aby jeho žádost byla svěřena jiným lékařům, avšak nestalo se tak. Jeho zdravotní stav se zhoršuje a to jak v souvislosti s mobilitou, udržením rovnováhy, tak i v souvislosti s inkontinencí. Žalobce se dále vyjádřil ke zvládání aktivit z oblasti mobility a výkonu fyziologické potřeby a to v souvislosti s občasnou neschopností udržet stolicí, zejména v případě zhoršené dosažitelnosti WC.

2. Ve svém podání ze dne 1. 11. 2023 se žalobce opětovně vyjádřil ke své mobilitě a nesprávnému závěru lékařů ohledně vzdálenosti, již je schopen ujít. Dále se opětovně vyjádřil k problémům s udržením stolice s tím, že příspěvek na péči ve výši 880 Kč měsíčně není v této souvislosti dostatečnou odměnou pro jeho pečovatelku. Uvedl, že při posouzení jeho žádosti bylo vycházeno z již neaktuálního, rok starého sociálního šetření. K tomuto podání žalobce přiložil zprávu MUDr. J. H., ortopeda, ze dne 20. 6. 2023, MUDr. V. P., Urocentrum Klatovy s.r.o. ze dne 8. 6. 2023, zprávu MUDr. R. P., Ph.D., Klatovská nemocnice, a.s. ze dne 21. 4. 2023, zprávu Charity Sušice, jež není datována a lékařskou zprávu Ariamed s.r.o. ze dne 4. 9. 2023.
3. **Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Plzni, kontaktní pracoviště Sušice č. j. 17279/2022/SUS** ze dne 25. 7. 2022 bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu na změnu výše příspěvku na péči od června 2022 a příspěvek na péči poskytovat ve výši 880 Kč měsíčně s odkazem na zjištění učiněná při sociálním šetření dne 21. 6. 2022 a s ohledem na závěry posudkového lékaře LPS OSSZ Litoměřice ze dne 30. 6. 2022.
4. **Žalobce ve svém odvolání ze dne 2. 8. 2022** proti uvedenému rozhodnutí Úřadu práce ČR vyjádřil nesouhlas se závěry týkajícími se životní aktivity výkon fyziologické potřeby a tělesné hygieny.
5. **Rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 12. 2022 č. j. MPSV-2022/219255-914** bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno, přičemž podkladem pro rozhodnutí byl posudek PK MPSV ze dne 16. 11. 2022.
6. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 6. 2. 2023 žalobu, o níž bylo rozhodnuto **rozsudkem zdejšího soudu č. j. 33 Ad 3/2023-27 ze dne 30. 5. 2023**, jímž bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno, a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení s odůvodněním, že žalobou napadené rozhodnutí, stejně tak jako samotný posudek PK MPSV, neobsahuje dostatečně konkrétní odůvodnění hodnocení schopnosti žalobce ve vztahu k výkonu tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby, což činí rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným. Soud konstatoval potřebu doplnění skutkového stavu věci a další zhodnocení obsahu podkladů a to v závislosti na skutkovém a právním stavu v době rozhodování správního orgánu.
7. V souladu s pokynem soudu vysloveným ve výše uvedeném rozhodnutí byl **PK MPSV vypracován dne 16. 8. 2023 posudek** se závěrem, že v případě žalobce nejde o osobu starší 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, jde o osobu starší 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, přičemž tento stav existoval i ke dni 8. 6. 2022. PK MPSV uznala shodně s OSSZ samostatnou neovladatelnost životních potřeb mobilita, oblékání a obouvání, osobní aktivity a péče o domácnost s konstatováním hraničního uznání mobility a zcela hraničního oblékání a obouvání. K uznání tělesné hygieny namítané jako samostatně neovladatelné komise uvedla, že

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

k neschopnosti zvládat tělesnou hygienu dochází při anatomické nebo funkční ztrátě dominantní HK nebo při podstatném omezení funkce obou HKK různé etiologie, při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou DKK, k této neschopnosti může vést praktická a úplná nevidomost obou očí a různá těžká psychická postižení s těžce narušenými stereotypy v oblasti tělesné hygieny – nic z uvedeného není objektivizováno doloženým zdravotním stavem, dle vyjádření ortopeda v komisi se nejedná o těžké postižení funkce dolních končetin, dle neurologického vyšetření je na horních končetinách věku přiměřený nález s norm. reflektorickou, přesnou taxí, bez známek lateralizace. Vzhledem k tomu, že jednotlivé životní potřeby se posuzují v souladu s nálezy tak, jak by je posuzovaný zvládl za pomoci všech facilitátorů, tj. v případě tělesné hygieny např. opěrná madla ke vstupu a výstupu z vany, schůdky, náhrada vany sprchovým koutem, atd., přičemž dle sociálního šetření posuzovaný žádné facilitátory nevyužívá. Nelze proto považovat životní potřebu tělesnou hygienu za samostatně nezvladatelnou. Totéž se týká i namítaného výkonu fyziologické potřeby, přičemž k neschopnosti zvládat výkon fyziologické potřeby dochází při anatomické nebo funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, kdy nelze vyměnit inkontinenční pomůcky a provést očistu, při praktické či úplné nevidomosti, dále při anatomické ztrátě jedné nebo obou dolních končetin, při úplné nevidomosti, dále při anatomické ztrátě jedné nebo obou dolních končetin, při těžkém duševním onemocnění spojeném se sociální dezintegrací, s ohledem na lékařské zprávy není důvod, aby žalobce nedošel po místnosti na WC, zde zaujal vhodnou polohu, případně za použití nástavce či opěrných madel a po vyprázdnění provedl očistu při zachované funkci dolních končetin a absenci těžké zrakové dysfunkce či desorientace. Rovněž v případě používání inkontinenčních pomůcek má posuzovaný zachované předpoklady pro jejich samostatnou výměnu – plná funkce horních končetin se zachovaným úchopem, plná orientace, absence průkazu těžké paměťové poruchy či těžké zrakové dysfunkce. Zbývající životní potřeby: stravování a péče o zdraví komise nezohledňuje, neboť ani pro jejich nezvládání není v doložené dokumentaci nalezen objektivní korelát. PK MPSV nebyla v zásadním rozporu s provedeným sociálním šetřením, prezentovaná nezvladatelnost některých aktivit z oblasti výkonu fyziologické potřeby, tělesné hygieny, péče o zdraví neodpovídá zjištěnému zdravotnímu stavu. V souladu s OSSZ uznala PK MPSV samostatnou nezvladatelnost čtyř základních životních potřeb a konstatovala, že objektivní funkční korelát pro uznání nezvladatelnosti dalších životních potřeb nebyl v doložených lékařských zprávách nalezen.

8. **Napadeným rozhodnutím ze dne 11. 9. 2023 č. j. MPSV-2023/189720/-914** žalovaný odvolání zamítl a rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Plzni ze dne 25. 7. 2022 č. j. 17279/2022/SUS potvrdil, přičemž své závěry odůvodnil s odkazem na závěry a odůvodnění posudku PK MPSV ze dne 16. 8. 2023, včetně odůvodnění závěru ohledně zvladatelnosti základní životní potřeby tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby žalobcem.
9. Následně podal žalobce proti tomuto rozhodnutí žalobu, jež je předmětem tohoto řízení.
10. **Ve vyjádření k žalobě** ze dne 20. 10. 2023 žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení s tím, že žalobce je orientován ve všech modalitách, je přiměřené paměti a normálního intelektu. Žalovaná shromáždila podklady dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, přihlédl k potížím udávaným žalobcem, přičemž posudkový závěr je jednoznačně a konkrétně odůvodněn. Dle ošetřujícího lékaře žalobce zvládá s oporou chůzi do vzdálenosti až 100 m, dle neurologa po rovině až kilometr, tudíž není důvodným, aby nedošel po místnosti na WC, zde zaujal vhodnou polohu, případně za použití nástavce či opěrných madel a po vyprázdnění provedl

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

očistu při zachované funkci horních končetin a současně při absenci těžké zrakové dysfunkce či dezorientace. Taktéž v případě používání inkontinenčních pomůcek má žalobce zachované předpoklady pro jejich samostatnou výměnu, tj. plná funkce horních končetin se zachovaným úchopem, plná orientace, absence průkazu těžké paměťové poruchy či těžké zrakové dysfunkce. Dále žalovaná vyjmenovala, s odkazem na § 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, co se považuje za neschopnost zvládání základní životní potřeby. Stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby byl posuzován ke dni 8. 6. 2022, přičemž byly zohledněny i doložené lékařské nálezy z dubna 2023 a června 2023, posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 16. 8. 2023 žalovaná považuje jakožto stěžejní důkaz za úplný, objektivní a přesvědčivý. Dále se žalovaná vyjádřila ke způsobu sestavování posudkových komisí MPSV s tím, že posudek ze dne 16. 8. 2022 byl vypracován v řádném složení PK, za účasti odborného posudkového lékaře a lékaře z oboru ortopedie. S ohledem na uvedené má žalovaná za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro něž by bylo nutno je rušit.

11. Žaloba není důvodná.

12. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání.
13. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a § 75 odst. 2 větě první s. ř. s., tedy soud přezkoumal zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
14. Podle § 8 uvedeného zákona osoba (starší 18 let), která vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb.
15. Dle § 9 uvedeného zákona se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona).

16. V § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách je uvedeno, že za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu. Přijatelným standardem se rozumí zvládání základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby.
17. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška. Dle § 2 odst. 1 vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. V příloze č. 1 vyhlášky jsou vymezeny schopnosti zvládat základní životní potřeby.
18. Za schopnost zvládat základní životní potřebu „výkon fyziologické potřeby“ se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.
19. Pokud jde o správnost zjištěného zdravotního stavu žalobce, jedná se o odbornou medicínskou otázku, kterou nemůže soud ani správní orgán sám posoudit pro nedostatek odpovídající odborné kvalifikace, a proto se musí spoléhat na posudky předkládané k tomu kvalifikovanými odborníky – tj. posudkovými lékaři. Rozhodujícím důkazem tak je odborný posudek o zdravotním stavu a závislosti žadatele na pomoci jiné osoby. Odborné lékařské komise hodnotí nejenom celkový zdravotní stav účastníka řízení, ale zaujímají i posudkové závěry ohledně splnění v zákoně stanovených kritérií pro přiznání dávky či průkazu osoby zdravotně postižené. Posudek je proto ve správním a následně v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na nějž je soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28). Splnění požadavku úplnosti a přesvědčivosti posudku musí vyhodnotit jak správní orgán před

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vydáním rozhodnutí, tak krajský soud při přezkumu takového rozhodnutí. Výsledný posudek tedy sice podléhá hodnocení a jeho správnost není nikterak presumována, ale je přezkoumatelný pouze omezeně, neboť soud nedisponuje potřebnými odbornými znalostmi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37).

20. Žalobce se v žalobě a v jejím doplnění obsáhle zabýval mj. svojí omezenou schopností pohybu. Tato argumentace je však zcela bezpředmětná za situace, kdy bylo již rozhodnutím správního orgánu prvního stupně rozhodnuto, že žalobce potřebuje pomoc mj. i při zvládání základní životní potřeby mobilita.
21. Další žalobní námitka spočívala v nesouhlasu s přijatým závěrem, že je žalobce schopen zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby. V té souvislosti žalobce argumentoval především svou neschopností vždy včas použít WC.
22. V rozsudku zdejšího soudu 33 Ad 3/2023 ze dne 30. 5. 2023, jímž došlo ke zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2022 soud ke zhodnocení schopnosti žalobce zvládat životní potřebu Výkon fyziologické potřeby v bodě 21. uvedl : *„Pečující osoba shodně se žalobcem uvedla, že žalobce nosí plenkové kalhotky, neboť trpí inkontinencí a má problémy se svěračem a z těchto důvodů u něj často dochází k „nehodám“. Tato sdělení jsou v souladu s lékařskou zprávou MUDr. B. P. z 21. 9. 2022, jež byla jedním z podkladů pro Posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 16. 11. 2022. Dle této zprávy žalobce trpí dlouhodobými průjmy, má potíže s udržením stolice, potřebuje-li si např. ulevit od větrů, dojde i k úniku stolice, přičemž při vyšetření byl zjištěn snížený tonus análního svěrače, který obsahoval ampuli hojně řidší stolice. Z těchto důvodů se lze domnívat, že žalobce není schopen včas použít WC, tedy splnit jednu z podmínek pro zvládání základní životní potřeby Výkon fyziologické potřeby. Posudek však v té souvislosti konstatuje pouze to, že žalobce má zachované předpoklady pro samostatnou výměnu inkontinenčních pomůcek a pro provedení očisty v rámci výkonu fyziologické potřeby a s žalobcovou neschopností včas použít WC se nijak nevypořádává.“* V souvislosti s tím, že se zpracované posudky v tomto směru s argumentací žalobce beze zbytku nevypořádaly, a nejsou úplně, přesvědčivé ani srozumitelné, dospěl soud k závěru, že je nezbytné posudek PK MPSV ČR řádně doplnit. Následně byl vypracován PK MPSV ČR dne 16. 8. 2023 posudek, dle něhož žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopen zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopen zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, přičemž tento stav existoval i ke dni 8. 6. 2022. Co se týká sporné schopnosti zvládat základní životní potřebu Výkon fyziologické potřeby, posudek se vyjadřuje k tomu, za jakých okolností je považován za nezvladatelný s tím, že dle dokumentace ošetřujícího lékaře žalobce zvládá s oporou chůzi do vzdálenosti až 100 m, dle neurologa po rovině až kilometr, a tedy není důvodným, aby nedošel po místnosti na WC.
23. V souvislosti s tvrzenou neschopností žalobce včas použít WC je třeba zmínit ve správním spise založené lékařské zprávy ze dne 12. 9. 2022 MUDr. P. K. a MUDr. V. P., MUDr. B. P. z 21. 9. 2022, zprávu Charity Sušice ze dne 16. 9. 2022, i skutečnosti zjištěné v rámci provedeného sociálního šetření, jež tuto neschopnost potvrzují. Pokud žalobce není schopen včas používat WC, pak není schopen zvládnout jednu z činností, již je třeba zvládnout, tak, aby bylo možno považovat tuto základní životní potřebu za zvládnutou v souladu s § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., dle něhož *„Pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“

24. Zároveň je ale nezbytné v této souvislosti zmínit i to, že dle § 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. „*Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor, nebo s využitím zdravotnického prostředku.*“ V této souvislosti se podrobně vyjadřuje i posudek ze dne 16. 8. 2023, a to jak ke schopnosti žalobce dojit samostatně na WC, tak i ke schopnosti žalobce používat inkontinenční pomůcky při zachování plné funkce horních končetin, plné orientace a absenci průkazu těžké paměťové poruchy či těžké zrakové dysfunkce. Z uvedeného je proto zřejmé, že i přes prokázanou občasnou neschopnost žalobce včas použít WC nelze považovat základní životní potřebu Výkon fyziologické potřeby za nezvládnutou za situace, kdy je žalobce schopen samostatně používat inkontinenční pomůcky.
25. Soud proto považuje zjištěný skutkový stav týkající se schopnosti žalobce zvládat základní životní potřebu Výkon fyziologické potřeby za dostatečně zhodnocený a přijaté závěry za správné, dostatečně a přesvědčivě odůvodněné a žalobní námitku žalobce se týkající se zhodnocení zvládnutí této potřeby považuje za nedůvodnou.
26. Další žalobní námitka spočívala v tom, že při posouzení žalobcových schopností a následném rozhodnutí byla zohledněna mj. zjištění učiněná při sociálním šetření dne 21. 6. 2022, která však jsou, s ohledem na zhoršující se zdravotní stav žalobce, již neaktuální, přičemž žalobce namítal, že mělo být provedeno aktuální sociální šetření. V té souvislosti soud nemůže pominout svůj nesprávný požadavek na doplnění sociálního šetření obsažený v bodě 27 rozsudku ze dne 30. 5. 2023. Tento požadavek a tedy i žalobní námitka jsou nedůvodné s ohledem na § 75 odst. 1 s.ř.s., dle něhož soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a správního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11. 9. 2023 bylo rozhodováno o odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR ze dne 25. 7. 2022. V souladu s § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, „*K novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.*“ Je zřejmé, že o takový případ se nejedná a žalovaný postupoval správně, pokud v rámci odvolacího řízení neprovedl aktuální šetření a vycházel ze šetření provedeného dne 21. 6. 2022, jež bylo v době vydání odvoláním napadeného rozhodnutí zcela aktuální.
27. Pokud tedy žalobce namítá, že od uvedeného sociálního šetření došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, jež mělo vliv i na jeho schopnost zvládat základní životní potřeby, pak toto může být zhodnoceno v rámci rozhodování o případné nové žádosti, nikoli však v rámci tohoto řízení. Z tohoto důvodu pak soud ani nepřistoupil k provedení důkazů uvedených výše, jež žalobce předložil k žalobě a jejímu doplnění a i z tohoto důvodu ve věci nebylo třeba nařídít jednání.
28. Další žalobní námitka směřovala ke složení posudkové komise, k níž však měl žalobce pouze zcela obecné výhrady. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce námitku podjatosti lékařů, kteří posuzovali stupeň jeho závislosti, nevznsl, přičemž ani žaloba neobsahuje konkrétní důvod, pro nějž by se bylo možno domnívat, že jsou předmětní lékaři z posouzení vyloučeni.

29. Je to přitom právě žalobce, který je povinen případnou námitku podjatosti odůvodnit, neboť jinak není možno o vyloučení lékařů, ev. i jiných osob, z provádění úkonů ve věci kvalifikovaně rozhodnout. Žalobce však neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by zavadaly pochybnosti o vztahu jednotlivých členů posudkové komise k věci, žalobci nebo výsledku řízení, a které by zakládaly jejich podjatost. Zároveň je třeba uvést, že posudková komise není úřední osobou, o jejíž podjatosti lze rozhodovat v rámci námitky podjatosti. Případné stížnosti vůči členům posudkové komise mohl žalobce adresovat přímo posudkové komisi nebo Ministerstvu práce a sociálních věcí jako nadřízenému orgánu dle § 175 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, což neučinil. Soud proto námitky žalobce týkající se přístupu posudkové komise vůči jeho osobě, nepovažuje za důvodné.
30. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť napadené rozhodnutí obsahuje dostatek důvodů pro přijaté závěry a to zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, po vypracování posudku PK MPSV již nevyžaduje další doplnění, neboť obsahuje dostatečně konkrétní odůvodnění hodnocení schopnosti žalobce provedené dle vyhlášky 505/2006 a její přílohy 1) ve vztahu k potřebám, které byly považovány za ty, které žalobce zvládá. Posudek vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, v něm je přijatý závěr odůvodněný a přesvědčivý, beze zbytku se vypořádal s argumentací žalobce a je proto úplný, přesvědčivý a srozumitelný a rozhodnutí odvolacího orgánu, který z něho při svém rozhodnutí vycházel, není zatíženo vadami. Napadené rozhodnutí žalovaného tak je plně v souladu s § 68 správního řádu a soud proto žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení (výrok II. rozsudku) dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalovanému však v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly a soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 28. 11. 2023

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.